

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 60

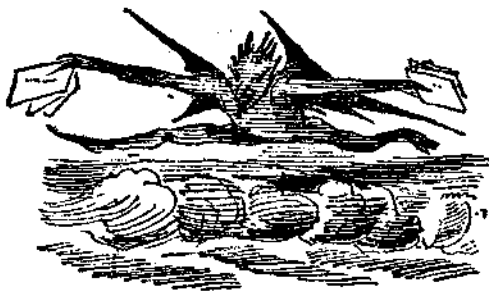
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τμή συνδρομῆς διὰ τὸ Ἑσπερικὸν Ἀρχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἑσπερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος.
Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος· κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΒΑΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 7 Μαρτίου 1876.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἄπο δεκαετίας ἤδη διατρίβω ἐν Ἀθήναις καὶ δύναμαι νὰ εἶπω, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ὑπερβολῆς, ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἡ κυριώτερα μου ἐνασχόλησις ὑπῆρξε νὰ καταπίνω σκόνην.

Τὸ βῆσανον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Δήμαρχος καταδικάζει τοὺς Ἀθηναίους, εἶναι μὲν τρομακτικόν, πρωτότυπον ὅμως ὄχι. Πρὸ τοῦ κ. Κυριακοῦ ἐφεύρεν αὐτὸ ἡ ποιητικὴ τοῦ Δάντου φαντασία, ὅστις εἰς τὸν φοβερώτερον κύκλον τῆς κολάσεως παρέστησε δυστυχῆ ἄντα, βασανιζόμενα ἐντὸς ἀτμοσφαιρᾶς ἀπαράλλακτου οἴα ἢ τῶν Ἀθηνῶν,

*Sempre in quel aria, senza tempo tinta,
Come la rena quando il turbo spira.*

Πρέπει ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰς ἀναπνοὴν τοιοῦτου ἀέρος, ὃ μὲν Δάντης ὑπέβαλε μόνους τοὺς βδελυροτέρους τῶν κακούργων, πατροκτόνους, φαρμακευτάς, προδότας, μητρολοίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα σκεύη τοῦ Σατανᾶ· ὃ δὲ κ. Δήμαρχος καταδικάζει εἰς τοιαύτην ποινὴν πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς δημότας του ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλείστοι, ἐν οἷς καὶ ἐγὼ, πλὴν τοῦ ὅτι τὸν ἐξέλεξαν Δήμαρχον, ἄλλην ἀμαρτίαν εἰς τὴν συνείδησίν των δὲν ἔχουσι κάμμίαν.

Κατὰ τὸν Πλάτωνα, ἡ συναίσθησις τῆς ἰδίας ἀθωότητος εἶναι βάλσαμον μετριάζον πᾶσαν βῆσανον καὶ δυστυχίαν. Ἐνδέχεται νὰ ἔχη δίκαιον τοῦ Σωκράτους ὃ μαθητῆς, ἐγὼ ὅμως, μὴ φθάσας ἀκόμη εἰς τοιαύτην ἠθικὴν τελειότητα, μετὰ τῆς προσκοῦσης ταπεινότητος ὁμολογῶ, ὅτι τὸ νὰ βασανίζωμαι τόσον ἀσπλάγχχνως χωρὶς νὰ ἤξέρω διατί, τοῦτο καθιστᾷ τὴν βῆσανόν μου ἀκόμη σκληροτέραν.

Ἀληθὲς εἶναι ὅτι παρ' ἀνθρώπων τινων ἤκουσα, ὅτι ἡ μάστιξ αὕτη τοῦ κωνιορτοῦ δὲν εἶναι τιμωρία, ἀλλὰ λυπηρὰ ἀνάγκη· διότι πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπ' αὐτοῦ χρειάζεται ὕδωρ, πρὸς ἀπόλαυσιν δὲ ὕδατος, διώρυγες καὶ φράγματα καὶ πρὸς κατασκευὴν τούτων χρήματα, ὧν ὕστεροῦμεθα. Ἐν ἄλλοις λόγοις ὅτι καταδικαζόμεθα εἰς κωνιορτοφαγίαν, οὐχὶ ὡς κακούργοι, ἀλλὰ μόνον ὡς πτωχοί.

Τοῦτο ὅμως, κ. Συντάκτα, δυσκολεῖμαι νὰ τὸ πιστεύσω· διότι πλουσιώτερον τῆς Ἑλλάδος ἔθνος δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχη ἐν τῇ οἰκουμένῃ. Εἰπατέ μου, ἂν γνωρίζετε, εἰς ποῖον ἄλλον τόπον ὑπάρχει τοσαύτη πληθώρα χρημάτων, ὥστε πρὸς ἐξάντλησιν αὐτῶν ν' ἀναγκάζεται ἡ κυβέρνησις νὰ συντηρῇ δι' ὀκτὼ στρατιῶτας ἓνα ἀξιωματικὸν ἢ δι' ἓν τάγμα πυροβολικοῦ ἐννέα ταγματάρχας; Ποῖον ἄλλο τοῦ κόσμου μέρος ἔχει ἀναλόγως τοῦ πλοῦθου τοῦ δέκατον τῶν ὑπαλλήλων μας; Ποῦ εἰκοσιδύο πληρονόμηναι ἔδραι τῆς ἰατρικῆς; Ποῦ τοσαύτη χρημάτων ἀφθονία, ὥστε νὰ μεταβάλλονται εἰς πρόσφυγας ἄνθρωποι ἰθαγενεῖς τὴν καταγωγὴν, τὴν γέννησιν καὶ τὴν διαμονὴν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐλαφρύνεται ἡ πληθώρα τοῦ ταμείου;

Ὅλαι εἰ ἀνωτέρω δαπάναι, ἀφοῦ ἔχομεν τόσον περίσσειαν χρημάτων, εἶναι χρήσιμοι καὶ καλοὶ, ἀλλὰ καθὼς πρὸ ἡμῶν εἶπεν ὁ ποιητῆς,

Ἄριστον μὲν ὕδωρ.

Είς τούς κυρίους ύπουργούς και δημάρχους μας δέν άμφοισθητούμεν τὸ δικαίωμα νά μεταχειρίζονται τούς φόρους, ἔχουν τὰς ὑστερήσεις και τὸν ἰδρώτα ἡμῶν, πρὸς διατροφήν Πυρλῶν, Γαρδελίνων και δημαρχικῶν γραμματέων νομίζομεν ὅμως ὅτι δέν εἴμεθα ὑπὲρ τὸ δέον απαιτητικοὶ ζητοῦντες νά προαφαιρῆται κατ' ἔτος ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν μικρὸν ποσὸν πρὸς ἀπόλαυσιν ὀλίγου ὕδατος, ὅσον ἀρκεῖ ἵνα ἀναπνέωμεν ἀέρα και ὄχι κοινορτόν.

Ἴσως μοὶ παρατηρήσετε ὅτι δεικνύω ἀσύγνωστον ἔγνωσαν συγγέων τὰ δημοτικά πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι και παρὰ τῆς κυβερνήσεως και παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου, ἀφίνοντες τὰς τυπικάς διακρίσεις, ἔχομεν δικαίωμα νά ζητήσωμεν πρὸ τῶν περιττῶν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντα πρὸς ζωὴν στοιχεῖα, ὕδωρ δηλ. και καθαρὸν ἀέρα.

Ἄν ὁ δῆμος δέν εὐπορῆ, εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀπόκειται, ὀλιγοστεύουσα κατὰ τινὰς κόκκους τὴν εἰς τὰ κομματικά κτήνη τῆς διδομένην κριθὴν ἢ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, νά φροντίσῃ περὶ τρυπήσεως ἀρ. τριανθῶν φρεάτων και ἀπαγχορίσεως τῶν καιόντων τὰ δάση κακούργων.

Πεντακοσίας χιλιάδας δαπανῶμεν κατ' ἔτος δραχμὰς πρὸς συντήρησιν Πανεπιστημίου, ἀπαρτιζομένου κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἐκ Πυρλῶν και Τζιθανοπούλων, διδασκόντων τὴν νεολαίαν πῶς «ἄριστον μέσον πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς φυλοξήρης εἶναι εὐχὴ εἰς τὸν Ἄγ. Τρύφωνα» και σκοπὸς τῶν ἀεροστάτων «ἡ ἐγγυτέρα ἐξέταση τῶν οὐρανίων σωμάτων». Ἄν τὰ χρήματα ταῦτα ἀπὸ τριακονταετίας ἐξωδεύοντο εἰς πηγὰδια, ἀντὶ Σαχάρας ἠθελοῦν εἶναι ὅσας αἱ Ἀθῆναι, οἱ δὲ ἀνωτέρω εὐχεται εἰς τὸν Ἄγ. Τρύφωνα και ἐξετασται δι' ἀεροστάτου τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἀντὶ βδελυρῶν κηφῆνων χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν ὑδροφόροι.

Πρόθυμος δοῦλός σας
ΜΑΡΚΟΣ ΣΚΟΝΙΣΜΕΝΟΣ.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ παρνασσείου διαγωνισμοῦ κ. Γ. Παράσχου ὁ «Τιμολέων» και ἡ «Κλεοπάτρα» ἐπάλαισαν στήθος πρὸς στήθος και ἐνίκησεν ἡ «Κλεοπάτρα». Ἡ τοιαύτη νίκη οὐδὲν ἔχει τὸ παράδοξον, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἱστορίαν οὐχὶ ἓνα ἀλλὰ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἄνδρας ἠδύνατο παλαίουσα στήθος πρὸς στήθος, ὡς λέγει ὁ κ. εἰσηγητής, νά καταβάλλῃ ἡ Κλεοπάτρα.

Πρὸς ἡσυχίαν τῶν πολλῶν φίλων τοῦ κ. Κορομηλά, μεταδαινόντων καθ' ἑκάστην εἰς τοῦ Τριγγέτα ἵνα πληροφρηθῶσι τὰ κατ' αὐτὸν, ἔπρεπε νομίζομεν ἡ φίλη «Ἐφημερίς» νά δημοσιεῖ καθ' ἑκάστην πρώϊαν δελετίον περὶ τοῦ πῶς ἀπερνᾷ ἐν τῇ φυλακῇ.

Τὰ ἔθρα τῶν ὑπουργικῶν ἐφημερίδων πολλὸ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως ἐν τῷ εἰδικῷ δικαστηρίῳ. Ὡς ἐκεῖνοι, ἀντὶ νά ἀπαντήσωσιν εἰς τὰ ὠρισμένα περὶ δωροδοκίας γεγονότα, περιορίζονται νά ὀνομάζωσι τὸν κ. Βαλασσόπουλον ἐντιμώτατον ἄνθρωπον και τὸν κ. Νικολόπουλον ἀξιόλογον ὑπουργόν, οὕτω τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ἢ «Γάξιν» και λοιπαὶ ἀποκαλοῦσι τὸν κ. Κουμουνοῦρον ἔξοχον κυβερνήτην, περὶ δὲ ὑπεραριθμῶν ὑπαλλήλων, δραπετευόντων καταδικῶν, ἐλασσομένων τελωνειακῶν εἰσπράξεων, Πυρλῶν και Γαρδελίνων δέν λέγουσιν οὐδὲ γρῦ.

Τὸ Ὑπουργεῖον, στενοχωρηθὲν ἐκ τῆς φοβερᾶς ὑπερτιμῆσεως τοῦ συναλλάγματος και ἄλλων τινῶν ἀνωμαλιῶν, ἐπεκαλέσθη τὴν ὑποστήριξιν φίλων του τινῶν βουλευτῶν πρὸς μετρίασιν τῆς εὐθύνης. Ἄλλ' οὗτοι ἀπεκρίθησαν ὅτι, ἀν δέν προσκληθῆ ἔκτακτος σύνοδος, οὐδεμίαν ἐννοοῦσι νά τῷ παράσχωσιν ὑποστήριξιν. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἀπαυτοῦσι τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἀποζημιώσιν, ἵνα ἐξαγάγῃ τὴν ἀγορὰν Ἀθηνῶν ἐκ τοῦ λάκκου. Τοῦτο γαλλιστὶ ὀνομάζεται chantage, παρ' ἡμῖν ὅμως μένει ἀκόμη ἀθάπτιστον τὸ πρᾶγμα.

Εἰς παρομοίαν περίστασιν εὐρεθεὶς ὁ κ. Τρικούπης, οὐδὲ ὅλως ἐδίστασε χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας ν' ἀναλάβῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸν κίνδυνον και τὴν εὐθύνην τῆς αὐθαιρέτου ὑποτιμῆσεως τῶν ξένων νομισμάτων, ἐξελληνίσας τὸ «Fais ce que dois adienne que pourra!» Ἄλλὰ τῶν σήμερον ὑπουργῶν τὸ θάρρος περιορίζεται, φαίνεται, εἰς τὸ ραπίζεῖν διὰ διορισμῶν τὴν κοινὴν γνώμην.

Περὶ τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος μίαν ἔχει ὁ «Ἀσμοδαῖος» ἰδέαν, ὅτι ἐβαρύνθη νά βλέπῃ τὴν σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Γεωργίου μόνον ἐπὶ χαλκοῦ, και ἐπιθυμεῖ νά ἔχῃ εἰς κυκλοφορίαν ὡς ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη, και ἀρρηροπρόσωπον βκσιλέα.

Εἰς τὸν κ. Γαρδελίνον δέν ἐκοινοποιήθη, ὡς φαίνεται, ἀκόμη ὁ προβιβασμός αὐτοῦ εἰς πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν. Πρὶν καταφέρει τὴν πληγὴν ταύτην κατὰ τοῦ προσώπου τῆς δικαιοσύνης, καλὸν ἔκριεν ὁ κ. Παπαζαφειρόπουλος νά ἐπιθέσῃ ὡς μαλλακτικὸν κατάπλασμα πρὸς μετρίασιν τοῦ πόνου τὴν γνωστὴν ἐκείνην ἀναφορὰν τῶν δικηγόρων Καλαμῶν.

ΓΕΝΝΗΜΑ ΠΑΠΑΔΩΝ ΚΑΙ ΘΡΕΜΜΑ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

«Πολλοὶ τοῦ προσέφεραν, ἀπὸ κανένα δέν ἐπῆρε «ἐν συνειδήσει». Τὸ ἀξίωμα του εἶναι: «κατὰ τὴν βουτιά και ἡ βούτα».

Πρωτοδικής διωρίσθη ἐσχάτως ἄνθρωπος τις καλούμενος Καραμάνος τὸν ὁποῖον ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐχαρακτήρισεν ἐν ἔτει 1869 ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὡς «τέρας καὶ κτῆρος». Ἐνθυμούμενοι ὅτι εἰς τῶν πιστοτέρων φίλων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὑπεστήριξεν ἐσχάτως διὰ μακρῶν ἄρθρων ἐν τῷ «*Νεολόγῳ*» τὴν θεωρίαν τοῦ Δαρβίνου, ὑποθέτομεν ὅτι διὰ τοιαύτης τινὸς μυστηριώδους ἐξελίξεως μετεμορφώθη εἰς ἄνθρωπον καὶ δικαστὴν τὸ τέρας καὶ τὸ κτῆρος.

* * *

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἐδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐν Δαφνίῳ εὐθυμον γεῦμα πρὸς πανηγυρισμὸν τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Πύρα. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἐγόρευσεν ὁ νέος καθηγητὴς ἀλείψας τὸ πρόσωπον δὲ γιαουρτίου, εἶτα δὲ ὡς ἄλλη Ἡροδιδᾶς ἐζήτησε δι' ἀμοιβὴν τῆς ἀρχιαιεσίας του τὰς κεφαλὰς ἐπὶ πίνακι τῶν ἀποδοκιμασάντων αὐτὸν καθηγητῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

ANEMOMAZOMATA

Ὁ διδάσκαλος κ. Θεμ. Ἀθανασούλας ζηλεύσας τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Κουπιτόρη, ἐπεχείρησε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὰ διδασκαλεῖα ἔθιμον συνηθέστατον παρὰ τοῖς ἀνθρωποφάγοις τῶν Ἰνδιῶν, τὸ λεγόμενον scalp. Τὸ πρῶτον πείραμα ἐγένετο ἐπὶ τοῦ νέου Σκουμπουρδῆ, οὗ τὸ τρίχωμα ἔμεινεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ νεωτεριστοῦ.

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφόρηθῆμεν συνιστᾶται κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ χάριν τοῦ κ. Φ. Π. ἔδρα «Πειραματικῆς ἐξελίξεως». Εὐχόμεθα τῇ ἔδρᾳ ταύτῃ νὰ ἦναι καλὴ κλέιδος.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου καλῶς ἐπραξέ προνοήσας νὰ κουρεύσῃ τοὺς δύο ὑποδίκους ὑπουργοὺς, διότι ἄνευ τούτου δύσκολος ἤθελεν ἀποβῆ ὁ χωρισμὸς αὐτῶν πιασθέντων ἀπὸ τὰ μαλλιά κατόπιν ἀνταλλαγῆς ἀμοιβαίων γρονθοκοπημάτων.

Εἰδικὸν Δικαστήριον

Πρόεδρος. Γνωρίζεις τὸν Οἰκονομόπουλον ;

Μάρτυς. Ὁχι.

Πρόεδρος. Πῶς γίνεται! Δὲν μὲ εἶπες ὅτι εἶσαι ἀστυνομικὸς κλητῆρ;

BORPEAS.

KIBΩTION

Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, πιεζόμενός ποτε ἀδιακόπως ὅπως ἀπονεύμῃ σωρείαν παρασῆμων, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον ἡσυχίας ἢ τὸ νὰ ἀνακράζῃ codos taballeros. Τὸ αὐτὸ ἔπαθε καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἥτις ἔχουσα ἐνώ-

πιὸν τῆς διαφόρους ἀπαιτήσεις περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, εὗρεν ἀπλούστερον νὰ καταργήσῃ τὸ περὶ ζώνης τῆς πόλεως διάταγμα, κηρύξασα οὕτως οἰκοδομήσιμον ὅλην τὴν Ἀττικὴν. Βεβαίως τώρα πλέον ἢ Ἑλλάς ἔχει πρωτεύουσαν πολλῶ μεγαλητέραν παντὸς ἄλλου κράτους.

Ὁ κατ' αὐτὰς ἀναχωρῶν Δήμαρχός μας λέγει ὅτι μεταβαίνει ὅπως ὑποστῇ ἐγχείρισιν τῶν ὀφθαλμῶν. Καλὸν καὶ εὐχάριστον θὰ ἦναι τοῦτο διὰ τοὺς κατοίκους Ἀθηναίων διότι ὑπάρχει ἐλπίς ἐπιστρέφωμεν μετὰ τὴν ἐγχείρισιν νὰ μὴ ἀμβλυωπῆ πλέον ἐνώπιον τῆς καταστάσεως τῶν δρόμων μας. Ἐξ ἰδιαιτέρας ὁμῶς πηγῆς γνωρίζομεν ὅτι δὲν εἶναι αὕτη ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς ἀποδημίας του, ἀλλὰ προτίθεται νὰ μεταβῆ εἰς Παρίσιους καὶ Λονδίον ὅπως ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τῶν ἐκεῖ δημαρχῶν ἀποκλειστικὸν προνόμιον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νέου συστήματος ὁδῶν, ὅπερ ἐπενόησε καὶ ἐφήρμοσεν ἤδη εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἐν Ἑσθῶνι ὑπάρχουσι πλὴν τῶν γεωγραφικῶν χαρτῶν καὶ ἄλλοι τινὲς ὑποθετικοί, χρησιμεύοντες διὰ τοὺς ἀρχαίους πρὸς κατανόησιν τῶν πραγματικῶν. Βλέπει δηλ. τις ἐπ' αὐτῶν ἀπεικονισμένα τὰ διάφορα ἀντικείμενα τῆς φυσικῆς γεωγραφίας, ὄρη, τέλματα, βύακας, φάραγγας, βράχους, λίμνας κ. τ. λ. Ὁ κ. Δήμαρχος Ἀθηναίων πρὸς οἰκονομίαν φαίνεται τῆς τοιαύτης δαπάνης διὰ τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα ἐφρόντισε νὰ μεταβάλλῃ εἰς τοιοῦτους πίνακας τὰς ἐδοῦς μας, ὥστε ἐξερχόμενος ὁ διδάσκαλος μετὰ τῶν μαθητῶν νὰ δύναται νὰ δεῖκνῃ αὐτοῖς ἐμπράκτως τὰ διάφορα ταῦτα ἀντικείμενα, ἅτινα οὕτω θὰ ἐντυπῶνται βεβαίως ζωηρότερον εἰς τὰς ἀπαλὰς ἐκείνας διανοίας.

Λέγεται ὅτι ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Κύριος Πύρας, μαθὼν ὅτι ἰδρύεται εἰταιρία πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος, ἔγραψεν εἰς αὐτὴν τοιάδε:

«Τὸ πάθος τῆς Κωπαίδος συμπεραίνω ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ *χρονικὴ ὑδροπικία*. Ἄν ἡ εἰταιρία εὐαρεστήται νὰ μοὶ ἐμπιστευθῇ τὴν ἀσθενῆ μετὰ τινῶν ἑκατομμυρίων διὰ τὰ ἰατρικὰ, θέλω κατασχόνει τοὺς κακίζοντας τὸν διορισμὸν μου ὡς καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ».

Πολλοὶ καταφέρονται κατὰ τινος μεταφραστοῦ μεγάλων ἱστοριῶν ὡς μὴ εἰδότες οὔτε τὴν γλῶσσαν ἐξ ἧς μεταφράζει, οὔτε ἐκείνην εἰς ἣν γράφει, καὶ ὅμως ἐκδίδοντες τὰς μεταφράσεις ὡς ἰδίαις αὐτοῦ. Ἄδικον ὑπολαμβάνομεν τὴν καταφορὰν διότι καὶ οἱ ἐστιῶντες τοὺς φίλους των, εἰ καὶ διὰ μαγείρου παρασκευάζουσι τὸ δείπνον, τὸ λέγουσιν ὅμως *ιδίῶν των*. Ὅμοίως καὶ οἱ οἰκοδομοῦντες οἶκον λέγουσιν ὅτι ἔκτισαν οἰκίαν, ἂν καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἦσαν ξένοι καὶ μισθωτοί. Ἀπαραλλάκτως δύναται τις νὰ ὀνομάζεται μεταφραστὴς ἱστορίας τινὸς ὅταν αὐτὸς ἐπλήρωσε τοὺς τὴν μετάφρασιν ἐξεργασθέντας.

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.